

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2914/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужила АА из села ... и ББ из села ..., које заступа пуномоћник Немања Ковачевић, адвокат из ..., против туженог Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 3457/20 од 10.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужила.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужила, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 3457/20 од 10.02.2021. године у ставу 1. и 3. изреке, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Београду П 16354/18 од 20.11.2019. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле АА да се обавезе тужени да јој на име мање исплаћеног месечног износа припадајуће пензије услед умањења због доставе на адресу за период од новембра 2015. године закључно са августом 2018. године исплати укупан износ од 4.493,81 динар, у износима појединачно одређеним по месецима, као у овом ставу изреке. У ставу другом одбијен је тужбени захтев тужиле АА да се обавезе тужени да јој на име мање исплаћеног месечног износа припадајуће пензије услед умањења због доставе на кућну адресу за период од новембра 2015. године закључно са августом 2018. године исплати укупан износ од 4.561,59 динара и то у износима и по месецима као у овом ставу изреке. У ставу трећем одбијен је захтев тужила за накнаду трошкова парничног поступка. У ставу четвртном одбијен је предлог тужиле за ослобађање од плаћања трошкова поступка у висини судских такси.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 3457/20 од 10.02.2021. године, у ставу првом изреке, одбијена је жалба тужила и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 16354/18 од 20.11.2019. године у ставу првом, другом и трећем изреке. У ставу другом, укинута је решење садржано у ставу четвртном изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 16354/18 од 20.11.2019. године и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање (у делу одлуке о судским таксама).

У ставу трећем, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против става 1. и 3. правноснажне другостепене пресуде тужиље су благовремено изјавиле ревизију, у форми посебне ревизије.

Испитујући дозвољеност одлучивања о ревизији тужила као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се разматре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом потврђена је првостепена пресуда, којом је одбијен тужбени захтев тужила за накнаду штете због мање исплаћене пензије за износ доставе пензије на кућну адресу.

Према разлозима нижестепених судова, тужилама је у утуженом периоду наплаћивана поштарина у висини од 2% од износа припадајуће пензије на име доставе пензије на кућну адресу. Нижестепени судови налазе да обавеза Фонда да корисницима исплаћује пензије у месту њиховог пребивалишта не подразумева и обавезу Фонда да сноси трошкове доставе пензије. Корисник пензије (у овом случају кориснице пензије за осигуранике пољопривреде) има право да се определи на који ће му начин бити извршена исплата (на кућну адресу, преко рачуна банке), али се тиме истовремено опредељује и да сноси трошкове доставе пензије на кућну адресу. Како Фонд не може самостално да врши послове доставе, то је оправдано и на законом дозвољен начин закључио уговор о достави пензија са ЈП „Пошта Србије“.

Имајући у виду тако изнете разлоге, на којима је заснована другостепена одлука, Врховни касациони суд је становишта да у овој правној ствари нема потребе за новим тумачењем права, нити су испуњени други услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној. Нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Оспоравање правилне примене материјалног права, само по себи, на начин како се то чини у изјављеној ревизији, не представља разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужила у складу са одредбом члана 410. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужила недозвољена.

Сходно одредби члана 479. став 6. ЗПП ревизија није дозвољена против одлуке другостепеног суда, донете у спору мале вредности. Како вредност предмета спора у

односу на прву тужиљу износи 4.493,81 динар, а у односу на другу тужиљу 4.561,59 динара, то ревизија против одлуке није дозвољена према врсти одлуке.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одбацио ревизију тужиља као недозвољену, применом одредбе члана 413. ЗПП.

Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић